

ВЗАЄМНО

РОЗУМІННЯ

№ 8(36), 30 вересня 2011 р.

Газета, яку видає офіційно зареєстроване суспільно-корисне товариство
"Інститут всебічного взаєморозуміння між німецьким та українським народами"
Кольорові випуски цієї газети можна знайти в Інтернеті за адресою: www.zhura.de

VÖLKERVERSTÄNDIGUNG

Zeitung, herausgegeben durch den gemeinnützigen Verein mit dem Sitz in Köln
"Institut für allseitige deutsch-ukrainische Völkerverständigung (IfV) e.V."

Сьогодні, 30 вересня, головуєчий в газовій справі суддя Печерського районного суду Києва Родіон Кіреєв заявив, що він почне оголошувати вирок экс-прем'єрові України Юлії Тимошенко 11 жовтня о 09:00.

Суддя віддалився в дорадчу кімнату. Раніше Тимошенко вкотре попросила суд надати їй час для підготовки до виступу із заключним словом.

Після двогодинної перерви у засіданні суду, Тимошенко сказала: "Я категорично заявляю, що не відмовляюся від заключного слова. Але нам обов'язково треба попрацювати. Півдня для підготовки заключного слова - це майже нічого". Кіреєв нагадав, що у підсудної було достатньо часу для підготовки. "Звертатися до суду з останнім словом - це право, а не обов'язок", - сказав він, додавши, що суд пропонує Тимошенко скористатися цим правом. Тимошенко наголосила, що їй необхідно взяти стенограму виступів прокурора і цивільного позивача і проаналізувати їх, щоб виступити із заключним словом. "Я позбавлена права готуватися до заключного слова", - сказала вона. Як повідомлялося, під час оголошення вироку Тимошенко в залі судових засідань будуть тільки представники засобів масової інформації та безпосередньо учасники самого судового процесу. (Кореспондент.net)

Після оголошення перерви до 11 жовтня близько 20 прихильників Юлії Тимошенко лягли на тротуар на Хрещатику навпроти входу у Печерський суд, аби не допустити виїзду автозаку із экс-прем'єр-міністром. Їх щільним натовпом оточили прихильники із прапорами і транспарантами, тоді як у дворі суду перебувають співробітники спецпідрозділів у повному обмундируванні. Триває мітинг, на якому виступають депутати Верховної Ради, а також лунають записи виступів Юлії Тимошенко у суді. Юлія Тимошенко заявила на судовому процесі, що вирок по її справі "свідчитиме про те, чи потрібна насправді Віктору Януковичу реальна європейська перспектива". "Це буде 100-відсотковий тест на те, що Янукович свідомо не хоче бачити Україну в Європі", - сказала Тимошенко. Юлія Тимошенко, яку звинувачують у перевищенні службових повноважень під час укладання "газових контрактів" з Росією у 2009 році, називає висунуті проти неї звинувачення політичними. Подібні застереження, щодо ознак політичності у справі проти колишньої глави українського уряду, лунали також з міжнародних організацій та від низки західних політиків. Натомість українська влада наполягає, що цей процес є частиною масштабної боротьби з корупцією і не пов'язаний із політичними вподобаннями. Прокуратура просить засудити Юлію Тимошенко до семирічного ув'язнення. (BBC)

Сьогодні, 30 вересня, Янукович придумав, як не відповідати на питання про Тимошенко. Президент Віктор Янукович вважає, що відповідь по справі Тимошенко має дати суд, на який він не хоче тиснути. Про це Янукович сказав журналістам під час самміту Східного партнерства у Варшаві. "Так, це питання періодично виникає і на нього треба відповідати. Ми бачимо, що це питання хвилює представників деяких країн ЄС", - сказав Янукович. "Ми пояснюємо, що суд ще не завершено, суд є незалежною інстанцією і важко дати будь-яку відповідь", - додав президент. "Мені взагалі не хотілося би коментувати це питання, бо воно може розглядатися як тиск на суд чи правоохоронні органи. Тому я намагаюся уникати відповіді на це питання", - зазначив Янукович. За його словами, "крім суду відповідь на це ніхто не дасть". "А суд у нас є незалежною гілкою влади і в ЄС це добре розуміють", - додав Янукович. (Українська правда)

Відкриття першого і поки що єдиного Музею українського мистецтва на заході Німеччини

Бургомістр Кірн-ланду Вернер Мюллер (зліва) та Генеральний консул України у Франкфурті-на-Майні Альберт Чернюк (справа) перерізають синьо-жовту стрічку на урочистій церемонії відкриття Музею «Я ніколи не думав, що буде стільки людей, і не тільки з нашого містечка, та ще й вони будуть так довго сидіти» - сказав по завершенні свята Маркус Шмітц, місцевий мешканець, а одночасно і український козак, який виконував роль «тамади» на відкритті першого і поки що єдиного Музею українського мистецтва в містечку Ханенках на заході Німеччини, земля Райланд-Пфальц.

Початок екскурсії по музею

Звідки ж взявся цей музей і чому саме тут, а не у якомусь великому місті?

Інтер'єр Музею

Знайомство в Україні завдяки першому українському автомобілю «Запорожець» та романтична історія кохання 56-річної українки Ірини Денис зі Львова та 50-річного корінного німця Бернда Хартмана завершилась весіллям в замку ХУІІІ ст. Вартенштайн поблизу Кірна.

Альберт Чернюк випробовує експонат автотехнічної експозиції Музею

Ірина, яка не уявляла своє життя без України, вирішила створити маленький «анклав» України в господарському приміщенні, заваленому усіляким непотребом. Через півтора роки куточок був готовий.

Презентація гуцульського строю

Звезла туди все, що збирала все своє життя, найбільше, звичайно, вишиванок, що їх купувала на кожному етнофестивалі, які дуже любила відвідувати. Доповнювала колекцію на німецьких «блошиних ринках». Так були куплені справжні «петриківські» дерев'яні тарелі ще радянського періоду, українські ляльки в вишиванках, які колись продавались для іноземців в магазинах «Берізка», предмети побуту, ідентичні до українських, – дерев'яні ложки, гелетя, дубові бочки, сільськогосподарські знаряддя праці.

Моделі після презентації українських строїв різних регіонів

Назбиралося так багато, що виникла ідея створити музей, де можна було б пропагувати історію та

культуру України. Для створення експозиції запросила свою сестру-близнючку Оксану, вдвох все-таки веселіше, та й порадитись є з ким. Сестра приїхала на тиждень. Чоловік спочатку з недовірою поставився до цієї «затії», але через три дні, прийшовши з роботи, був настільки вражений побаченим, що на «родинне» відкриття музею запросив навіть журналістів.

Невеличка примірка

На перше відкриття приїхала вся німецька родина – батько, два брати з родинами, а також прийшли члени спортивного клубу, в якому Ірина приймає активну участь. Набралося більше 20 осіб, прийшов і журналіст місцевої газети.

Навчання українського танцю

Господня Музею Ірина Денис частує гостей кулішом

І ось через рік, 24 вересня – офіційне відкриття музею. За рік експонатів стало ще більше і завдяки цьому в музей було перетворене все невеличке подвір'я. Знов приїхала на допомогу сестра-близнючка Оксана. Столи для гостей стояли не тільки в подвір'ї, але й прямо на тротуарі біля будинку. Синьо-жовту стрічку на вході музею розрізали бургомістр Кірн-ланду Вернер Мюллер та генеральний консул України у Франкфурті-на-Майні Альберт Чернюк, який приїхав не тільки з дружиною, але й з працівниками консульства практично у повному складі. Бургомістр Кірн-штадту Фріц Вагнер трішки спізнився, але також виступив з промовою, де назвав музей «екзотичним». В подарунок від німецьких офіційних осіб музей отримав вітражну емблему Кірна, яка вже зайняла своє почесне місце біля вивіски музею з протилежного від тризуба боку. Це третій музей в цьому районі, який буде представлений на її офіційній веб-сторінці

Господня музею Ірина Денис з сестрою-близнючкою Оксаною

Що ж все-таки так заінтригувало німців, які «висиділи» аж до 22.00? Звичайно ж, цікава і різноманітна програма. Крім офіціозу та екскурсії по музею в програмі були передбачені презентація українських страв та напоїв, а німці люблять поїсти та випити, та показ українських мультиків про козаків. Найбільше припали до смаку, звичайно ж, вареники, які «розмітали» зразу як тільки вони з'явилися на роздаточному столі. Справжній «німецький» козак традиційно варив на вогні в казані куліш. До цього «бігос» і голубці. Також справжня «домашня оковита», настояна господинею власноруч на різних травах, та «казьонка». Для тих же, хто за кермом, а таких було дуже багато, подавався квас, для дітей – «Живчик». Тільки пиво було, на жаль, не українське.

Біля гаражу – виставка української техніки, яка була також своєрідним сюрпризом – «Запорожець», який поєднав два серця, ЛуАЗ, «Таврія», мотоцикл «Дніпро» і мопед «Карпати». «Родзинкою» ж програми став «показ мод», тобто презентація українських строїв з різноманітних етнографічних регіонів України. З Ірининої колекції народного одягу набралось аж 14 костюмів. Їх підбирали по книжці «Український стрій» (М.С. Білан, Г.Г. Стельмащук). Трішки пофантазували з фартушками, яких в колекції виявилось не так багато, замінивши їх зшитими рушниками. Моделями були чоловік Ірини, чорноволоса племінниця з Австралії, яка вчиться зараз в Амстердамі і приїхала спеціально на цю оказію, та знайома по курсу німецької мови. Кожну модель не тільки зустрічали та проводжали бурхливими оплесками, фотографували та фільмували, а ще й прискіпливо розглядали кожну деталь одягу, ледве чи не пробуючи «на зуб». Успіх був просто шалений!!! Недаремно саме наші костюми займають завжди призові місця на міжнародних фолькфестивалях.

Завершилось свято, звичайно ж, піснями та танцями. Майстер-клас по танцях сестри проводили разом.

А в гостьовій книзі музею, заведеної після першого відкриття в серпні 2010 року, крім численних відгуків з цілого світу (Туніс, Нігерія, Грузія, В'єтнам, Таїланд, Росія, Ізраїль, Косово, Афганістан) стоїть і побажання від Першого Президента України Леоніда Кравчука: «Музею Українського Народного мистецтва в Німеччині зичу гараздів». На що я й сподіваюся від цілого серця і бажаю Музею якнайбільше відвідувачів!!!

P.S.. Та все-таки немає бочки меду без ложки дьогтю. Плакати з запрошеннями на свято були розвішані по всіх навколишніх селах, надруковані в двох місцевих газетах, в одній з них кольором на всю сторінку А4, та з навколишніх українців був тільки священник родом зі Львова, який саме проїжджав мимо і зупинився, побачивши український прапор на вході.

Може тому Україна ніяк не може досягти благополуччя, бо ми не тримаємося разом?

26.09.2011 року, Ірина Денис.

Від редакції: Стаття і фотографії надіслані авторкою до газети «Взаєморозуміння» 28.09.2011 р. Ці ж фотографії опубліковані (разом з російськомовною статтею) також в газеті «Сьогодні» від 30.09.2011 р. – <http://www.segodnya.ua/news/14293796.html>

IMPRESSUM

Цю газету видає офіційно зареєстроване суспільно-корисне товариство «Інститут всебічного взаєморозуміння між німецьким та українським народами». Юридична адреса Інституту: Tacitusstr. 7 A, 50968 Köln-Bayenthal, Tel: 0221 / 76 69 62, Tel/Fax: 0221 / 760 25 19. Konto 0750250467, Postbank Dortmund, BLZ 44010046